

ſchykno ſeberu! To ga jo gořej ačko pla koſakow! Gab jan te Pruzijany ſkerej pschischli!" A žefscho ſchołta abo farat ku generalu ſe hobschěžkat, ga ten wotgroni: „Zo zomy, to jo jaden ras wojska, te muže muſe jěſcz!"

O čej takę tužneg dopomínescha! Zo nejšmy ſcherpeli we wonnych dňach, pérwej hyschczi, ač ta weliča tužyza naš napadnu! Ja běh nachwatki 20 punt kafeja a 26 punt maſańa ſeſberač a tym głodnym wojačam huželil. Lěbda bu to ſnate, ga pschignachu woni ſ kopizami a žebřachu: „Mě teke zožku! mě jano pitschku! my ſmij tak głodne!" — Ačko nětu wězej niz nemějach, potom dejach to žałobene ſklyſchach! to rěſaſcho do hutſchobę. Tak bu wjazor. Ja muſach do Reichshofena namſchu žaržat. Dokulž tu noz ſlědč pschisch ſamožach dla ſatykańa na drogach, ga moſta- wic̄h ſchuteg muža doma pla ženſki a žiſchow. Se ſchěžkeju hutſchobu hudach ſe na drogu. Takeje mani wojačow! K pſchawizy a lewizy, na gorach a w dolach niz ač wojač pſchi wojaču. Rowno běſcho zuavſki regiment pschischel. Te marſchowachu pla měrſchniſa mimo, buču hužognowane, a kuždy doſta hoplewajuzu medalju, ažo žedna kula jog třeſiſh ſeſtejala! Božko, takeje pſchiwery!

Ta bitwa pla Weizenburga.

4. augusta.

Na ſwitaju ſe roſchich ſ Reichshofena domoj. Skoro hobſwěſchi to jutſhne ſklyńzo hunderty zeltow,